

десетъ, (65) освѣнъ рабитѣ имъ и рабинитѣ имъ, които бѣхъ седмъ тысящи и триста и тридесетъ и седмъ; и отъ тѣхъ двѣстѣ пѣвци и пѣвачки: (66) конветѣ имъ седмоститѣ и тридесетъ и шестъ: мьскитѣ имъ, двѣстѣ и четиридесетъ и петъ: (67) камелитѣ имъ, четиристотинъ и тридесетъ и петъ: ослатѣ имъ, шестъ тысящи и седмоститѣ и двадесетъ.

(68) А *тилкоу си* отъ начальницѣтъ на отечествията, когато дойдохъ въ домѣтъ Господень който е въ Иерусалимъ, принесохъ доброволно за домѣтъ Божий за да го въздигнатъ на мѣстото му: (69) дадохъ споредъ силата си *Ув* съкровището за дѣлото шестъ тми и една тысяща драхма злато, и петъ тысящи мнаси сребро, и сто священнически одежди.

(70) *Ѡ* Така священницитѣ, и Левититѣ, и отъ людиевѣтъ, и пѣвцитѣ, и вратаритѣ, и Нетинимитѣ се населихъ въ градовѣтъ си, и всичкий Израиль въ градовѣтъ си.

ГЛАВА 3.

И като стигна седмий мѣсецъ, и Ирандевитѣ синове бѣхъ въ градовѣтъ, събрахъ се людиевѣтъ като единъ чловѣкъ въ Иерусалимъ. (2) И станъ Исусъ Поседековѣтъ синъ, и братията му священницитѣ, и Зоровавель *а* Салатилловѣтъ синъ, и братията му та сградихъ олтартъ на Бога Израилева, за да приносятъ всесъжжение върху него споредъ писаното въ законѣтъ на Моисея чловѣка Божия.

(3) И поставихъ олтартъ на мѣстото му, понеже се страхувахъ отъ людиевѣтъ на онѣзи мѣста; и принесохъ върху него всесъжжения Господу, *в* всесъжжения заранъ и вечеръ. (4) И *на*правихъ празникѣтъ на шатритѣ споредъ писаното, *и* повседневнитѣ всесъжжения по число както бѣ повелѣно споредъ опредѣленото на всякой денъ. (5) И

слѣдъ това *принесохъ* *и* *в*свѣгдашнитѣ всесъжжения, и на новомѣсечията, и на всичкитѣ осваячени Господни празници, и на всякого който приноси самоволно приношение Господу. (6) Отъ първийтъ день на седмийтъ мѣсецъ *начнахъ* да приносятъ всесъжжения Господу; по основанията на храмѣтъ Господень не бѣхъ се турили *оше*. (7) И дадохъ сребро на каменостѣцитѣ и на дърводѣлцитѣ, *и* храна и пиение и елеи на Сидонцитѣ и на Тирянитѣ за да донесатъ кедрови дърва отъ Ливанъ въ морето *на* Иопния, *и* споредъ *даденото* тѣмъ дозволение отъ Кира Персийскыйтъ царъ.

(8) И въ второто лѣто отъ заврѣщанieto имъ въ домѣтъ Божий въ Иерусалимъ, въ вторийтъ мѣсецъ, *начнахъ* Зоровавель Салатилловѣтъ синъ, и Исусъ Поседековѣтъ синъ, и другитѣ отъ братията имъ священници и Левити, и всичкитѣ що бѣхъ дошли отъ пѣвцитѣ въ Иерусалимъ; *и* поставихъ Левититѣ отъ възрастъ двадесетъ години и нагорѣ за да настояватъ върху работанието на домѣтъ Господень. (9) И *а*рхидстоя Исусъ, синовеѣтъ му, и братията му, Кадмилъ и синовеѣтъ му, Юдини синове, като единъ чловѣкъ за да настояватъ върху тѣзи които работѣхъ въ домѣтъ Божий: синовеѣтъ Инададови, синовеѣтъ имъ, и братията имъ Левититѣ.

(10) И когато гредителитѣ турихъ основанията на домѣтъ Господень, *и* поставихъ священницитѣ съ одеждитѣ имъ съ траби, и Левититѣ Асафовитѣ синове съ кимвали, за да пѣснословатъ Господу *и* споредъ уставѣтъ на Давида царя Израилева. (11) И *опѣ*хъ взаимно, пѣснословаче и благодараче Господа *и* защото е благъ, *и* защото е въ вѣкъ милостѣта му надъ Израиль. И всичкитѣ людие *въскликнахъ* съ голѣмо въсклицание, и хвалѣхъ Господа, заради основанието на домѣтъ Господень. (12) И *смыз*ина отъ священницитѣ и Левититѣ и началницитѣ на

и Неем. 7; 70.

и 1 Лѣт. 26; 20.

Ѡ Гл. 6; 16; 17.

Неем. 7; 73.

—

а Мат. 1; 12.

Лука 3; 27.

б Втор. 12; 5.

с Числа 28; 3, 4.

и Неем. 8; 14, 17.

Зах. 14; 16, 17.

д Исх. 23; 16.

е Числа 29; 12, и др.

ж Исх. 29; 38. Числа

28; 3, 11, 19, 26.

29; 2, 8, 13.

и 3 Пар. 5; 6, 9.

2 Лѣт. 2; 10.

Дѣян. 12; 20.

и 2 Лѣт. 2; 16.

Дѣян. 9; 36.

и Гл. 6; 3.

и 1 Лѣт. 23; 24, 27.

и Гл. 2; 40.

и 1 Лѣт. 16; 5, 6, 42.

и 1 Лѣт. 6; 31. 16; 4.

25; 1.

о Исх. 15; 21. 2 Лѣт.

7; 3. Неем. 12; 24.

и 1 Лѣт. 16; 24.

Псал. 136; 1.

и 1 Лѣт. 16; 41.

Иер. 33; 11.

с Виж. Агг. 2; 3.